Iodocus, Erfordensis; Locatello, Boneto [DruckerIn]; Scoto, Ottaviano [DruckerIn]: Uocabularium iuris
Venedig, 30.V.1491 [GW M12669] [Sack 3717] Seite 47a

pñt ꝑcipi ex illis fũdis aliũde debẽt suppleri.fac.l. paulo calimacho.§.fi.ff.de leg.ij.Rõ: q꞉ locus hic apponiẗ ad demonstrationẽ.vñ solutio fieri possit:⁊ nõ ad taxationẽ seu restrictionẽ legati q̃re legatũ nõ restringiẗ.Etiã quia legatũ fuit factũ in genere:⁊ sic remanet in genere.⁊ adiectio loci referẗ ad designationẽ fiẽde solutõis.Et qđ de legato dr̃ idẽ in ꝯctu intelligiẗ paritate rõnis.vt si dicatur.ꝓmitto tibi centũ soluenda de pecunia quã habeo i tali loco.Et ibi.lego vel ꝓmitto.x.que habeo in archa si nihil est nihil debeẗ.Si minus ẽ:illud tm̃ debeẗ.l.si seruus.§.qui ꝗnq꞉.ff.de leg.i.q꞉ locus adijciẗ sũme imediate.Et ꝑ hoc significat ꝙ illa sũma que ibi est debeaẗ.⁊ non alia.Vñ testator vel ꝓmissor se refert ad illud corpus pecunie qđ ibi est.Et ideo si nihil est nihil debeẗ.vel quatenus est eatenus tm̃ debeẗ.Cetera multa exempla ponit Petrus burgũdi.§.sacrã.l.inter stipulantez.ff.de v̾b.ob.Et finalr̃ loci adectio opaẗ qđ rõ dictat vel lege disponiẗ vel prout volũtas disponẽtis dictat quã qđuis mediuz ꝓbabile declarat.vt.l.cũ certus.ff.de vi.tri.⁊ oleo leg.l.si debitor.§.i.ff.de ꝯhe[...]emp.⁊ ven.l.eum q calendis.ff.de ver.ob.l.legatum.§.vim.ff.de an nu.lega.l.ex co.ff.de vi.tri.⁊ oleo lega.cum similibus.

¶ Logographꝰ.i.scriptor publice rõnis.Et dr̃ a logos sermo vel lexis ratio ⁊ graphos scriptura.Et ſm accur.in rubrica.C.de tabellr̃.scri.⁊ logo.lib.x.

¶ Longa ꝯsuetudo est q̃.x.vel.xx.annis induciẗ ⁊ multo magis lõgiori tp̃e.vt si.xxx.vel.xl.ãnis ꝑdurat.

De Lu

¶ Lucrificare.i.acquirere.

¶ Luere.i.liberare.vñ dr̃ pignus luiẗ.i.liberaẗ.Alio mõ accipiẗ ꝓ puniri.vñ diciẗ.luo penas.i.punior.vñ Ere luo pignꝰ.penas cruce.luce tenebras.Dr̃ ⁊ luere qđ salitur vt ouis.De p̃ significato vide insti.de lega.§.sed ⁊ si rem.

¶ Lugubrare.i.vigilare.⁊ nocti ꝓp̃e attribuiẗ.Sic dr̃ luna habet radios lugubres.⁊ sol claros.vide isti.de lega.§.nostra.in tex.⁊ glo.

¶ Lustrũ.est spaciũ ꝗnq꞉ annoꝝ vñ diciẗ.Inditio cõstat ex tribus lustris.i.durat ad ꝗndecim annos.vt de fi.istr.inter dilectos.vide.s̃.inditio.

¶ Luxuria.nota archi.de ꝯsue.c.fi.li.vi.

De Ma

MAchinatio vide supra dolus.Et est q̃si astutũ igeniũ.Quid.n.est ꝙ hõ semel deditꝰ malicie nõ adinueniat:i auc̃.vt hi qui obl̃se.hr̃e ꝑhi.res mino.post p̃n.col.vi.

¶ Magister nauis regre.s̃.actio exercitoria.⁊.C.e.ti.l.vnica.li.xij.

¶ Magistri scrineoꝝ dicebanẗ q scrineis sacri iperij prepositi erãt.Vel sunt pragmaticarij.sic dicti.q꞉ pragmaticas sanctiones illas.s.q̃s p̃ncipes faciebãt ⁊ statuebãt ꝯsilio ꝓcerũ suoꝝ scribebant ⁊ exẽpla eoꝝ in scrineis reposita ad memoriã custodiebãt.

¶ Maior dr̃ ille q.xxv.annoꝝ ipleuit etatẽ.de q̊ no.isti.đ cu.ꝑ totũ.⁊ ꝑ docto.de resti.in integ.c.i.

¶ Maiuma ẽ ludus q vigebat i maio.⁊ dñr a maio.Vel maiuma grece latine igressus.s.estatis qñ herbe frõdesq꞉ virẽtes letificãt.Inde venit maiꝰ.C.đ maiuma.i ru.li.xi.

¶ Maior pars attẽdiẗ quo ad numerũ ⁊ sanior q̊ ad çelũ iudicũ.Vel põt dici maior ꝑs que maiori initur rationi.vt.xi.di.sana.⁊.c.multi.

¶ Magones siue ventilarij sũt q in seruis emẽdis vel vẽdendis mercationẽ exercent.

¶ Magi sunt q vulgo malefici ob facinoꝝ magnitudinez nũcupantur.hi sunt q ꝑmissu dei maleficio elemẽta ꝯcutiunt.Turbant mẽtes hominũ minus ꝯfidentiũ ⁊c.xxvi.q.v.Nec mirũ.Et ibi q sũt nigromãtici.idromantici ⁊ de augurijs.⁊ aruspicijs.q̃ oĩa ibi reprobanẗ.Dicit.n.Aug.ex libro de ciuitate dei ibi ad finẽ.ꝙ ideo q̃sq꞉ non dꝫ eis credere q꞉ aliqñ eueniũt q̃ p̃dicũt:aut sanare videnẗ ifirmos:aut ledere sanos: quia hoc ꝑmissu dei fit.vt ipsi qui hec audiũt.vel vidẽt ꝓbentur.Et appareat q̃li fide.vel deuotõe sint i gr̃a erga deũ.Hec ibi.

¶ Macellare ẽ mactare.vel trucidare.Inde dicunẗ macellarij.q pecora vel q̃drupedia mactãt.vt ẽ glo.v.in cle.i.de vita ⁊ hone.clerico.

¶ Magister dr̃ q p̃ ceteris alicuius rei siue negocij curaz gerit.Et iterp̃taẗ sillabilr̃ q̃si in maiori statu existẽs.Sꝫ litteraliter sic q̃si manũ acrã gerẽs iter scholares tenens eos rigide.Scđm glo.v̊.c.i.de magi.dr̃ a monẽdo:siue a mõstrãdo.vt.ff.de v̾b.sig.l.qbus vim.

¶ Maledicus est q oblogtur de hoie detrahẽdo ei.⁊ eius obloquijs dep̃mendo.vt.c.i.de cleri.male.Sũma autez inigtas ẽ detrahere.Et oĩs q detrahit fr̃i suo homicida ẽ.vi.q.i.c.sũma.Et detractores fratrũ homicide sũt.de pe.di.i.homicidioꝝ.Non tñ sꝑ peccãt maledicẽtes.vt.xxij.di.c.i noĩe dñi.i fi.vbi poniẗ lõga maledictio.Quia maledicoꝝ duo sũt gnã.c.cũ sancti.xxiij.q.iij.Omnis.n.blasphemus dei ⁊ scõꝝ maledicus ẽ.c.statuimꝰ.e.ti.

¶ Malleatores adulterine monete sunt q falsam monetam malleant.

¶ Mancipiũ est seruus vel ancilla.⁊ est neutri generis in voce.sed cõis generis i significatõe.⁊ dr̃ q̃si manu captũ.Et dr̃ mancipiũ oẽ qđ manu capi põt.sicut hõ equus.⁊ h̾ gnãliter.sed spãliter tm̃ significat hoĩes.q꞉ tales erãt serui capientiũ eos in bello iusto.

¶ Mancus ẽ defectuosus.Et ſm catholicũ dr̃ quasi manu carẽs.vt cui manꝰ abscissa est.vel is ẽ qui imbecillitate dextre facilius vtitur sinistra.ff.de edili.edicto.l.qui clauum.§.penultimo.

¶ Mandatũ ſm aço.ẽ officiũ ab eo q gratuitũ gratis suscipit exhibẽdũ.Et dr̃ mãdatũ q̃si manu datũ.Qđ.n.aliqs ꝑ se facturus erat alij gerẽdũ ꝯmittit.⁊ ꝯhiẗ solo ꝯsensu.Et nõ ꝙ mãdatũ posteriꝰ factũ nõ derogat p̃uilegio nisi de h̾ faciat mẽtionẽ.c.graue.de offi.ord.Itẽ ꝑ mãdatũ gnãle nõ ꝓhibenẗ nisi illicita.c.sup ꝗbusdã.đ v̾b.sig.Itẽ tm̃ valet mãdatũ gnãle q̊ ad oĩa q̃tũ spãle ad q̃dã.de vo.⁊ vo.redẽ.c.magne.§.rei.Itẽ rei turpis mãdatũ nullũ est.ff.man.l.ij.Itẽ qñ mãdatũ vel pactũ vnũ cõtinet in se duo q̊ꝝ vnũ ẽ possibile ⁊ alteꝝ iposibile nõ obligat i ꝯctibus.vt si ego exñs Rome ꝓmitto tibi hodie dare.x.Erfordie.Sꝫ qñq꞉ obligat i iudicijs vt si iudex mandat alicui ꝙ ꝯpareat corã eo die ipossibili tc̃ teneẗ ꝯꝑere die possibili ſm hosti.c.dilecti.đ do.⁊ ꝯtu.Itẽ q exeqẗ mãdatuz nõ dꝫ excedere fines mãdati.isti.mãda.§.si is q.Itẽ mandatũ spãle derogat gnãli etiã si đ eo nõ facit mẽtionẽ.c.pastoralis.de rescrip.ſm Ber.i qõnibꝰ.⁊ h̾ fallit i q̃ttuor casibꝰ.Primo i mãdatis gnãlibꝰ q̃ sũt effectu spãlia.c.ex pte.đ offi.dele.Scđo i p̃uilegijs đ rescrip.cũ ordinẽ.Tertio qñ res nõ est itegra.Quarto i legatis.ff.de suppel.leg.l.iiij.Et dñt mãdatũ iussio ⁊ p̃ceptũ q꞉ iussio iportat necessitatẽ nec finitur morte iubentis q꞉ successor id facere teneẗ.Mãdatũ v̊o iportat liberã obseq̃ẽdi volũtatem ⁊ finitur morte.vñ p̃ceptũ nõ p̃cipitat mors precipientis.Mandatũ mãdatore cadẽte cadit vt no.de rescrip.eã te.⁊.c.i his.đ v̾b.sig.Quidã tñ dicũt ꝙ tã p̃ceptũ q̃ꝫ mãdatũ finiẗ morte si nomibꝰ exp̃ssis scribanẗ ſm Io.an.xiij.q.i.quod precipitur.

¶ Mandator dr̃ ille q aliud mãdat alicui vt sibi vel alij aliqd faciat.Regre.s̃.fideiussor.

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0097
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST